

वा० रा०

॥५३॥

॥ ३३ ॥ सतेनैव हर्षेणामिषभक्षणनिषादनाशनमुनिरक्षणजसंतोषेण ॥ ३४ ॥ अयोजालानि अयःशृंगलनिर्मितजालानि रत्नमयगेहोपरि पक्षिप्रवेशपरिहाराय बद्धा
नि बलान्निर्मथ्य छित्वा रत्नमयगृहं च भित्वा गुप्तममृतं महेंद्रभवनादाजहार ॥ ३५ ॥ सुपर्णेन कृतं भग्नैकमहाशाखत्वरूपं लक्षणं यस्य तं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सर्वकामैर
भिलषितसर्वभोग्यवस्तुभिरर्चितो बभूवेति शेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पूजोत्तरंकुशलं पृच्छति कच्चिदिति ॥ ४१ ॥ इदं अधिमसर्गवक्ष्यमाणं ॥ ४२ ॥ इति रामाभिरामे श्रीरा० आर०

निषादविषयं हत्वा शाखायापतगोत्तमः ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे मोक्षयित्वा महामुनीन् ॥ ३३ ॥ सतु तेन प्रहर्षेण द्विगुणीकृतविक्रमः ॥ अमृ
तानयनार्थं वै चकार मतिमान्मतिं ॥ ३४ ॥ अयोजालानि निर्मथ्य भित्त्वारत्नगृहं वरं ॥ महेंद्रभवनाद्गुप्तमाजहारामृतं ततः ॥ ३५ ॥ तं मह
र्षिगणैर्जुष्टं सुपर्णकृतलक्षणं ॥ नाम्ना सुभद्रं न्यग्रोधं ददर्श धनदानुजः ॥ ३६ ॥ तं तु गत्वा परंपारं समुद्रस्य नदीपतेः ॥ ददर्शाश्रममेकांते
पुण्ये रम्ये वनांतरे ॥ ३७ ॥ तत्र कृष्णाजिनधरं जटामंडलधारिणं ॥ ददर्श नियताहारं मारीचं नाम राक्षसं ॥ ३८ ॥ सरावणः समागम्य वि
धिवत्तेन राक्षसा ॥ मारीचेनार्चितो राजा सर्वकामैरमानुषैः ॥ ३९ ॥ तं स्वयं पूजयित्वा च भोजनेनोदकेन च ॥ अर्थोपहितयावाचामारीचो वा
क्यमब्रवीत् ॥ ४० ॥ कच्चित्तेकुशलं राजन्लंकायां राक्षसेश्वर ॥ केनार्थेन पुनस्त्वं वैतूर्णमेव दृष्ट्वा गतः ॥ ४१ ॥ एवमुक्तो महातेजामारीचे
न सरावणः ॥ ततः पश्चादिदं वाक्यमब्रवीद्वाक्यकोविदः ॥ ४२ ॥ इत्यार्षे० आर० पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ५३ ॥ मारीचश्च
यतांतातवचनं मम भाषतः ॥ आर्तोस्मिममचार्तस्य भवान्निपरमागतिः ॥ १ ॥ जानीषे त्वं जनस्थानं भ्राता यत्र खरो मम ॥ दूषणश्च म
हाबाहुः स्वसाशूर्पणखाचमे ॥ २ ॥ त्रिशिराश्च महाबाहू राक्षसः पिशिताशनः ॥ अन्ये च बहवः शूरालब्धलक्षानि शाचराः ॥ ३ ॥

पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ५३ ॥ मारीचेति ॥ तातेत्युपलालनेन कार्यं वदिष्यन्पूर्वं वृत्तं स्मारयति ॥ १ ॥ जानीषे इति ॥ भ्रात्रादयो मन्नियोगाज्जनस्थानं प्राप्य वसंतीति
त्वं जानीषे किलेत्यन्वयः ॥ २ ॥ लब्धलक्षाः लब्धयुद्धोत्साहाः ॥ ३ ॥

आ० का०

॥५३॥